

РЕШЕНИЕ

№ 3547

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 07.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3889** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „А.“ ЕООД, със седалище в гр. Раковски, срещу Заповед № 01-РД/1399/14.09.2009 г. на Изпълнителния директор на ДФ „З.“, с която се отказва финансиране на заявлението за подпомагане на лицето по мярка 121 „Модернизиране на земеделски стопанства” по Програмата за развитието на селските райони за периода 2007-2013 г.

Жалбоподателите и ответникът в последното съдебно заседание се представляват. При обявяване на ход на делото по същество излагат аргументи в подкрепа на тезите си, ответникът представя и писмени бележки. Страните претендират и направените по делото разноски.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168, ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Съдът намира същата за подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, тъй като по делото липсва доказателство за датата на получаване от страна на жалбоподателите на оспорвания акт /от представената обратна разписка не може да се направи категоричен извод за качеството на лицето, включително и името му, получило уведомлението/.

Разгледана по същество, жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

С оспорената Заповед № 01-РД/1399/14.09.2009 г. на Изпълнителния директор на ДФ „З.“ се отказва на жалбоподателите финансиране на заявлението за подпомагане на лицето по мярка 121 „Модернизиране на земеделски стопанства” по Програмата за развитието на селските райони за периода 2007-2013 г. с вх. № 16-121-01866, подадено на 28.10.2008 г.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорения акт на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, а не само по наведените от жалбоподателите в тяхната жалба.

На първо място, следва да бъдат дефинирани приложимите в настоящия случай нормативни актове. Към момента на издаване на оспорения акт Република Б е пълноправен член на Европейския съюз /ЕС/. Същата е въвела в законодателството си изискванията на директивите и регламентите на ЕС относно Общата селскостопанска политика /ОСП/ на Съюза и в частност, относно правилата и мерките за развитие на селските райони на държавите-членки на ЕС. Вътрешната законодателна рамка е очертана от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/. В настоящия случай приложима е Наредба № 8 от 3.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизиране на земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., в редакцията ѝ към 12.12.2008 г. /наричана по-долу за краткост Наредбата/.

На второ място, следва да отбележи, че намира процесния акт за издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, но не и в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание. От една страна Държавния фонд „З.“ е акредитиран да изпълнява функциите на единствена разплащателна агенция за Република Б за прилагане на ОСП на ЕС, по което обстоятелство не се спори между страните.

В оспорената заповед обаче, се съдържат правни основания само относно компетентността на органа, издал акта, но не са посочени конкретните разпоредби, които са мотивирали органа да откаже процесното финансиране. Такива не се съдържат и в придружителното писмо, с което заявителят е уведомен за отказа. Като липсват изрично посочени правни основания, съдът е възпрепятстван да се произнесе по съответствието им с фактическите мотиви, послужили за основание за отказ на финансирането. Това е и основание да се счете за нарушено изискуемото се от АПК съдържание на индивидуалните административни актове по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е довело до незаконосъобразност на процесната заповед.

На трето място, по делото се намират доказателства, за съществени процесуални нарушения в административното производство, довели до съществено нарушение на материално правните изисквания и съответно до незаконосъобразност на оспорения акт.

Жалбоподателите са подали редовно заявление за кандидатстване с идентификационен № 16/121/01866 от 28.10.2008г. по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.

След подаването на заявлението, РА е стартирала проверка на кандидата за наличие на съответствие с критериите за допустимост заложен в Наредба № 8 от 03.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизиране на селските стопанства" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 8). В разпоредбите на чл. 13 на Наредба №

8 са изчерпателно изброени условията, на които следва да отговарят кандидатите, за да бъдат допустими за подпомагане по мярка 121 „Модернизирание на земеделските стопанства“. Разпоредбите на чл. 26 от Наредбата, в редакцията ѝ към момента на кандидатстване и разглеждане на заявлението за финансиране, изрично урежда кръгът на допустимите за финансиране разходи, предназначени за постигане целите по чл. 2 и 3 от Наредбата. Едно от императивно заложените изисквания в чл. 26, ал. 10 от Наредба № 8 е кандидатите да представят за разходи по ал. 1 най-малко три съпоставими независими оферти в оригинал, с цел определяне на основателността на предложените разходи. Оферентите - местни лица, следва да са вписани в търговския регистър към Агенцията по вписванията, а оферентите - чуждестранни лица, следва да представят документ за правосубектност съгласно националното им законодателство.

При извършването на проверка на заявлението на „А.“ О. е установено, че дружеството - кандидат е представило оферти от чуждестранни лица, но не е представило документи за правосубектност, съгласно националното законодателство на оферентите - чуждестранни лица.

На дружеството - кандидат за подпомагане е изпратено уведомително писмо 1221 с изх. 01 - 26/4066 от 14.04.2009г. на ДФ „З.“ - РА, с което на основание чл. 31, ал. 3 от Наредбата е дадено указание в срок до 10 работни дни от уведомяването да отстрани констатираните нередовности, непълноти или неясноти чрез представяне на допълнителни и/или нови документи, включително документи извън посочените в приложение №11, които са свързани с извършване на подпомаганата дейност. Съдът обаче, намира, че писмото не е посочило изчерпателно за кои от чуждестранните оференти следва да се представят тези доказателства, както и какво е правното основание за това.

Видно от изложеното, на кандидата е дадена възможност да отстрани констатираните нередовности по представените документи за кандидатстване за подпомагане, което указание той не е изпълнил в нормативно установения за това срок. Съдът не споделя становището на ответника, че срокът за жалбоподателите е преклузивен, тъй като на основание чл. 33, ал. 1, т. 3 от Наредбата заявлението за подпомагане може да получи пълен или частичен отказ. От анализа на разпоредбата и използваното словосъчетание „**може** да получи пълен или частичен отказ“ е видно, че преклузия на правата не съществува, особено при вземането предвид и на разпоредбата на чл. 35 от АПК, която задължава административния орган да се произнесе след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Нещо повече – в приложената по делото обратна разписка от 21.04.2009 г. не става ясно на кого и в какво качество е връчено уведомлението за констатираните нередовности по заявлението, поради което съдът не счита, че за жалбоподателя 10 дневния срок е започнал да тече.

Въпреки изложеното е безспорно по делото, че жалбоподателите са изпълнили задължението си за представяне на исканите документи в пълнота – с писмо вх. № 01-2600/4066 от 27.07.2009 г. С посоченото писмо жалбоподателите са подали 7 броя удостоверения за регистрация на техни чуждестранни оференти, /които оференти са посочени в таблиците за сравнение на представените оферти и точно отговарят на тях/. Доколкото същите не са оспорени от ответника и са приети като доказателства по делото, освен това са придружени с надлежен превод и заверка „Апостил“, съгласно правилата на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на

чуждестранни публични актове, съдът намира, че ответникът е следвало да ги вземе предвид при произнасянето си на 14.09.2009 г. за издаване на процесната заповед.

Като не се е съобразил с подадените документи, административния орган е издал административен акт, който е в противоречие както с процесуално правните, така и с материално правните изисквания на закона, тъй като към дата на произнасяне нередовностите са били отстранени и е следвало искането за подпомагане да бъде преценено по същество.

От всичко изложено до тук, Съдът обосновава правния си извод за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата на „А.“ ЕООД, със седалище в гр. Раковски следва да бъде уважена, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът следва да осъди ответника да заплати направените по производството разноски на жалбоподателя в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, които представляват заплатената от лицето държавна такса за разглеждане на настоящото дело и адвокатски хонорар.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „А.“ ЕООД, със седалище в гр. Раковски Заповед № 01-РД/1399/14.09.2009 г. на Изпълнителния директор на ДФ „З.“.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне на административния орган съгласно мотивите на съда.

ОСЪЖДА Държавен фонд „З.“ да заплати на жалбоподателя „А.“ ЕООД, със седалище в гр. Раковски, ЕИК * сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева, които представляват направените от лицето съдебни разноски.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: